

„PRZEZ DŁUGI CZAS KŁADŁEM SIĘ SPAĆ WCZEŚNIE...”

AGATA PUSZCZ

WOJCIECH PITAŁA

Dyrektor Naczelny i Artystyczny — Bogdan Koca
Zastępca dyrektora — Ryszard Pałac
Kierownik literacki — Urszula Liksztet

Sezon 2012/2013

Partnerzy

Jelenia Plast

Firma Motoryzacyjna
„Ligeza” Sp. z o.o.

ART MUSIC
www.artmusic.com.pl

Patronat medialny

wylaczone.pl

JG24.PL

Nowe Not KULTURALNIE

DOFINANSOWANE PRZEZ
MIASTO JELENIA GÓRA

Agata Puszcz
Wojciech Pitala

PRZEZ DŁUGI CZAS
KŁADŁEM SIĘ SPAĆ WCZEŚNIE ...

Reżyseria
Agata Puszcz i Wojciech Pitala

Scenografia
Joanna Piestrzyńska

Obsada:
Biernacka – Iwona Lach
Biernacki – Piotr Koniecznyński
Olga – Anna Ludwicka-Mania
Wiktor – Robert Mania
Kajetana – Elżbieta Kosecka
Ksenia – Agata Moczulska

W spektaklu wykorzystano piosenkę pt. *Ed Abinon* zespołu *Rycerzyki*

Spektakl bez przerwy

Asystentka reżysera – Anna Ludwicka-Mania
Inscenientka i suflerka – Grażyna Mieczkowska

Prapremiera na Dużej Scenie 27 kwietnia 2013 r.
LXVIII sezon. Czwarta premiera sezonu 2012/2013

Jeśli nie chcemy żyć z dnia na dzień, ale pragniemy w pełni świadomie przeżywać własną egzystencję, wówczas naszą największą potrzebą i najtrudniejszym zadaniem jest znalezienie jej sensu. Wiadomo powszechnie, jak wielu ludzi traci chęć do życia i zaprzestaje wszelkich wysiłków, ponieważ wymknęło im się znaczenie własnej egzystencji. Nie pojmuje się go nagle w określonym wieku, nawet po osiągnięciu dojrzałości liczonej w latach. Odwrotnie, dojrzałość psychiczną zdobywa się dopiero wówczas, gdy dochodzimy do głębokiego zrozumienia, jaki może lub powinien być sens naszego życia. A zrozumienie takie jest rezultatem długiego rozwoju: w każdym wieku poszukujemy pewnego minimum owego sensu – i winniśmy być zdolni do tego, aby go odnaleźć – zgodnie z przebywaną fazą rozwojową umysłu i aktualnymi możliwościami rozumienia.

Wbrew starożytnemu mitowi, mądrość nie wyłania się w jednej chwili, w pełni ukształtowana, jak Atena z głowy Zeusa; dochodzi się do niej niezmiernie powoli, a jej początki są całkowicie irracjonalne. Mądre zrozumienie sensu własnej egzystencji na tym świecie można zyskać dopiero wówczas, gdy jest się dorosłym, na podstawie przeżytych doświadczeń. Niestety, bardzo wielu rodziców pragnie, aby umysły dzieci funkcjonowały tak samo jak ich własne – podczas gdy dojrzałe pojmowanie samego siebie i świata, a także wyobrażenia dotyczące sensu życia, muszą rozwijać się równie powoli jak ciało i umysł.

Najważniejsze, a zarazem najtrudniejsze zadanie w chowaniu dzieci, tak dawniej, jak dziś, to pomaganie im w znajdowaniu sensu własnego życia. Aby to osiągnąć, muszą one przejść przez wiele doświadczeń związanych z dorastaniem.[...]

Chcąc odnaleźć głębszy sens życia, trzeba być zdolnym do wyjścia poza ciasne granice egzystencji egocentrycznej oraz wierzyć w możliwość wniesienia – jeśli nie teraz, to kiedyś w przyszłości – istotnego wkładu w swoje życie. Poczucie to jest konieczne, jeśli chce się być zadowolonym z siebie i z tego, co się robi. Ażeby nie być zdany na łaskę losu, trzeba rozwijać własne zasoby wewnętrzne – w taki sposób, by uczucia, wyobrażenia i intelekt wzajemnie wspierały się i wzbogacały. Uczucia pozytywne dają nam siły potrzebne do rozwijania naszej racjonalności; nadzieja na przyszłość jest dla nas jedynym oparciem wobec nieuchronnych przeciwności losu.[...]

Baśń jest czymś jedynym i swoistym nie tylko pośród form literackich;(...). Podobnie jak w przypadku każdego wielkiego dzieła

artystycznego, najgłębsze znaczenie baśni będzie dla każdej osoby inne, inne nawet dla tej samej osoby w różnych momentach życia.[...]

Zarówno mity, jak baśnie odpowiadają na odwieczne pytania: Jaki jest naprawdę świat? Jak mam w nim żyć? Co mam robić, aby być rzeczywiście sobą? Mity dają odpowiedzi wyraźne, podczas gdy w baśniach są one tylko sugerowane; to, co przekazują baśnie, może zakładać określone rozwiązania, ale nigdy nie formułuje się ich wprost, ujętych w słowa.[...]

Niezależnie od tego, w jakim wieku jesteśmy, przekonywająca jest dla nas jedynie opowieść zgodna z zasadami naszego myślenia. Jeśli tak jest w przypadku dorosłych, którzy wiedzą już, że istnieje wiele rozmaitych sposobów widzenia świata – choć trudno nam, (jeśli nie jest to wręcz niemożliwe) rozumować w ramach innego układu myślowego niż ten, jaki przyjmujemy sami – to tym bardziej i w najwyższej mierze jest tak w przypadku dziecka. Jego myślenie zaś ma charakter animistyczny.

[w:] Bruno Bettelheim, CUDOWNE I POŻYTECZNE. O znaczeniach i wartościach baśni. Przekł., Danuta Danek, Wyd.W.A.B., Warszawa 1996, str. 21-22, 35, 83

Agata Puszczyk

Jest absolwentką Wydziału Reżyserii Akademii Teatralnej im. A. Zelwerowicza w Warszawie. W swoim dorobku autorskim i reżyserskim ma spektakle teatralne: „Freddie reż. Irmiona Kant” (Teatr Studio w Warszawie, premiera: maj 2012), „Born to die” (33. PPA nurt Off, 2012), „Pułapka” T. Różewicza (Teatr Studio w Warszawie, Studio in Progress, 2011), „Gwiazda/Koniec półświni” H. Kajzara (Teatr Miejski w Gdyni, Festiwal R@port, 2009). Jako reżyserka filmowa zadebiutowała serialem „Akademia” realizowanym dla TVP Kultura (2010). Była II reżyserem w serialu „Ranczo” (sezon VI). Jest także absolwentką kursu fabularnego Studio Próby w Mistrzowskiej Szkole Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy (2010-2011).

Wojciech Pitala

Studiował na Wydziale Polonistyki UJ (2001-2006), Wydziale Reżyserii Dramatu PWST w Krakowie (2005-2006) oraz na Wydziale Reżyserii Akademii Teatralnej w Warszawie (2006-2010). W czasie studiów współpracował m.in. z Krzysztofem Materną, Michałem Siegoczyńskim, Krzysztofem Langiem oraz Elżbietą Jaworowicz. W latach 2010-2011 reżyserował spektakle dyplomantów w Szkole Aktorskiej Haliny i Jana Machulskich. Jako reżyser filmowy zadebiutował serialem „Akademia” realizowanym dla TVP Kultura (2010). Jako dramaturg – spektaklem „Freddie” (Teatr Studio, Warszawa, 2012, reż. Agata Puszczyk). Ponadto w latach 2010-2012 pracował w zespole scenarzystów, współtworząc stałe ekspozycje kilku nowopowstających placówek muzealnych.

Joanna Piestrzyńska

Jest absolwentką scenografii na Uniwersytecie Sztuk Stosowanych w Wiedniu oraz teatrologii na Uniwersytecie Jagiellońskim. Debiutowała w 2004 roku w Narodowym Teatrze Starym w Krakowie scenografią do sztuki Pawła Sali „Gang Bang” (reż. Krzysztof Jaworski) i od tamtej pory pracuje czynnie jako scenograf oraz kostiumograf w Polsce oraz w Austrii. W jej dorobku można znaleźć projekty scenograficzne do spektakli teatralnych i operowych, scenografie koncertowe, filmowe, scenografie do teledysków oraz reklam. Ma na koncie autorski film krótkometrażowy zrealizowany całkowicie w scenografii wirtualnej.

Elżbieta Kosecka

Absolwentka Wydziału Wokalno-Aktorskiego Wrocławskiej Akademii Muzycznej. Zadebiutowała na scenie Teatru im. C. Norwida w podwójnej roli Smeraldiny i Komika w „Miłości do trzech pomarańczy” Carlo Gozziego w reż. Andrzeja Jamroza w 1989 r. Wystąpiła w ponad 50 spektaklach. Jej domeną są role charakterystyczne, ostro narysowane, jak w „Opowieściach petersburskich” i „Martwych duszach” Gogoła, które reżyserował Wiesław Hołdys czy w „Tangu” S. Mrożka, w którym zagrała Eugenię. Niewątpliwym atutem aktorki jest także jej głos – sopran koloraturowy, który widzowie mogli podziwiać w wielu spektaklach, zwłaszcza w operze kameralnej pt. „La Serva Padrona” w reżyserii K. Galosa, zabawnej składance muzycznej pt. „Bella Cura” oraz refleksyjnym „Tryptyku Rzymskim” (2003 r.). Zagrała także w kilku filmach: „Jańcio Wodnik” i „Cudowne miejsce” (reż. J. J. Kolski) i popularnych serialach telewizyjnych, 2004-2009: „Pierwsza miłość”, 2008 – „Wejście smoka”, „Fala zbrodni”, 2010 – „Maraton tańca”.

Przedstawienia z udziałem Elżbiety Koseckiej, to: „Trans-Atlantyk” wg Witolda Gombrowicza, „Podróż poślubna”, „Klątwa”, „Sztuka dla dziecka” „Sztukmistrz. Norwid o Polsce, Norwid o Polakach, Norwid o sztuce” w reż. Aliny Obidniak, „Czarna maska” w reż. Bogdana Kocy (Daga), „Przygody Rozbójnika Rumcajsa” w reż. Kazimierza Mazura (Stoneczko), „Proces” Franza Kafki w reż. Bogdana Michalika (Marioneta), „Rozmowy przy wycinaniu lasu” Stanisława Tyma w reż. Tomasza Mana (Ekspert Pierwszy), „Wojna bajek” Bogdana Kocy (Pastereczka) oraz „Madame de Sade” Yukio Mishimy w reż. Krzysztofa Prusa (Baronowa de Simiane).

Iwona Lach

W jeleniogórskim teatrze pracuje nieprzerwanie od 1982 roku. Jako aktorka – od 1990 r. Realizuje się w różnorodnym repertuarze – spośród wielu ról, które zagrała, warto wspomnieć: Fiokłę w „Ożenku” Gogoła (reż. S. Fiedotow), Balladynę w „Balladynie” (reż. G. Mrówczyński), Agatę w „Gwałtu, co się dzieje” Fredry (reż. A. Bubień) oraz spektakle: „Kariera Artura Ui” (Sheet, Obrońca, O’Casey), „Klątwa” (Matka), „Elektra” (Elektra), „Okrutne i czułe” (CHÓR-Rachel), „We are camera/Rzecz o Jazonie” (Paula), „Sztuka dla dziecka” (Matka Boska Patronka Zwycięzców, Matka Boska Patronka Seksu w Wielkim Mieście, Matka Boska Patronka Zastrzelonych, Matka Boska Patronka Więźniów, Matka Boska Patronka Gwiazd i Splendorów Politycznych i Więźniów Sumienia). Występuje w spektaklach: „Scrooge. Opowieść wigilijna” w reż.

Henryka Adamka, „Czarna maska” (Hrabina Laura Huttenwacher) w reż. Bogdana Kocy, „Proces” w reż. Bogdana Michalika (Kobieta Płacząca), „Sługa dwóch panów” P. Turriniego w reż. Henryka Adamka oraz „Madame de Sade” Yukio Mishimy w reż. Krzysztofa Prusa (Madame de Montreuil). Jest laureatką Srebrnego Kluczyka w plebiscycie publiczności, organizowanym przez redakcję „Nowin Jeleniogórskich” z okazji Międzynarodowego Dnia Teatru (2010 r.).

Anna Ludwicka-Mania

Absolwentka Wydziału Lalkarskiego PWST we Wrocławiu. Z teatrem jeleniogórskim zaczęła współpracować w 2007 roku i można ją było zobaczyć w następujących spektaklach: „Śmierć Człowieka-Wiewiórki” (Reżyser) w reż. N. Korczakowskiej, „Podróż poślubna” (Masza Rubinstein 2) – reż. I. Vedrał, „Elektra” (Przodownica Chóru – Norma III) – reż. N. Korczakowska, „We are camera/Rzecz o Jazonie” (Sonja) – reż. K. Minkowski, „Intryga i miłość” (Luiza) – reż. K. Radaszyńska, „Sztuka dla dziecka” (Dziewczynka z Rezerwatu) – reż. M. Strzępka. W 2009 roku otrzymała Srebrny Kluczyk (nagrodę przyznaną przez Kapitułę Srebrnego Kluczyka) z okazji Międzynarodowego Dnia Teatru. Występuje w spektaklach: „Scrooge. Opowieść wigilijna”, reż. Henryk Adamek, „Przygody Rozbójnika Rumcajsa”, reż. Kazimierz Mazur, „Sługa dwóch panów” P. Turriniego w reż. Henryka Adamka (Federigo Rasponi, alias Beatrice Rasponi) oraz „Madame de Sade” Yukio Mishimy w reż. Krzysztofa Prusa (Anna, młodsza siostra Renée).

Agata Moczulska

W 2003 roku ukończyła Państwową Wyższą Szkołę Teatralną im. Ludwika Solskiego w Krakowie (Wydział Lalkarski we Wrocławiu).

Jest absolwentką klasy skrzypiec PSM I i II st. w Jeleniej Górze, śpiewa i tańczy flamenco.

Widzowie jeleniogórscy pamiętają zapewne tę aktorkę z wcześniejszych występów w Teatrze im. Cypriana Norwida, kiedy to grała Ewę w spektaklu „Opowieści o zwyczajnym szaleństwie” Petra Zelenki i Kobiętę w spektaklu „Paparazzi, albo kronika nieudanego wschodu słońca” Visnieca.

W latach 2006-2007 pracowała w Narodowym Teatrze Edukacji w Krakowie (filia we Wrocławiu), zagrała także Tosl w „Plastusiowym pamiętniku”, Frozynę w „Skąpcu” Moliera, Zosię w sztuce „Nie wszystko złoto” i Dzięczynę w spektaklu „Kobieta”. Była instruktorką teatru w Miejskim Domu Kultury „Mufłon” w Jeleniej Górze-Sobieszowie. Warto dodać, że w latach 1996-1998 była związana z teatrem BOMBAŻ w Jeleniej Górze. W Teatrze im. C. K. Norwida zagrała Zosię w spektaklu pt. „List” w reżyserii Krzysztofa Pulkowskiego, Różę Sacchi w „Czarnej masce” Gerharta Hauptmanna (reż. Bogdan Koca), Claire w „Pokojówkach” Jeana Geneta w reż. Rafała Matusza, Carol w „Oleannie” D. Mameta w reż. Bogdana Kocy, Clarę Sacchi w „Słudze dwóch panów” Petera Turriniego w reżyserii Henryka Adamka oraz Księżniczkę w „Wojnie bajek” autorstwa i w reżyserii Bogdana Kocy.

Piotr Koniecznyński

W roku 1988 ukończył wydział aktorski PWST we Wrocławiu. Zadebiutował rok wcześniej w spektaklu „Człowiek jak człowiek” Bertolta Brechta na deskach Teatru im. C. K. Norwida w Jeleniej Górze. Następną jego rolą był Puk w „Śnie nocy letniej” Szekspira w reżyserii W. Zawodzińskiego. Zagrał też Waclawa w „Zemście” Fredry wyreżyserowanej przez Z. Bielawskiego (1992 r.). W 1995 roku za rolę Kelnera Młodsze w spektaklu pt. „Stara Kobieta wysiaduje” T. Różewicza (reż. A. Bubień) otrzymał wyróżnienie na Festiwalu Polskich Sztuk Współczesnych. Wystąpił ponadto w następujących spektaklach: „Testosteron” A. Saramonowicza (Tretyn), „Trans-Atlantyk” wg Witolda Gombrowicza (Pyckal), „Kariera Artura Ui” (Givola), „Kłątwa” (Sołtys), „Elektra” (Posłaniec, Ajgistos), „Gog i magog. Kronika chasydzka”, „Intryga i miłość” (Miller), „Sztuka dla dziecka” (Człowiek, Którego Nikt Nie Rozumie). W 1997 roku zagrał Ludwika Sartiego w „Życiu Galileusza” B. Brechta w Teatrze Telewizji. Spektakl reżyserował Maciej Prus. Jest dwukrotnym laureatem Złotej Iglicy (1991 i 1992 r.) oraz Srebrnego Kluczyka (1994 r.) – w plebiscycie na najpopularniejszego aktora, organizowanym z okazji Międzynarodowego Dnia Teatru przez tygodnik „Nowiny Jeleniogórskie”. Kreacja Anioła Amhiela w sztuce R. Bruttera „Kantata na cztery skrzydła” (2005 r.) przyniosła mu wyróżnienie, przyznane przez młodzieżowe jury na XXXV Jeleniogórskich Spotkaniach Teatralnych. Po raz pierwszy pojawił się na małym ekranie w dramacie telewizyjnym „Zero życia” (1987). Wystąpił także w serialach: „Pogranicze w ogniu” (1988, 1991), „Pierwsza miłość” (2004, 2009) i „Fala zbrodni” (2006).

Aktualnie można go oglądać w „Kolacji na cztery ręce” P. Barza w reż. B. Kocy (Jan Krzysztof Schmidt), „Czarnej masce” G. Hauptmanna w reż. B. Kocy (François Torteбат), „Kolacji dla głupca” i „Zakale” Francisca Vebera w reż. S. Szaciłowskiego (François Pignon), „Bogu mordu” Yasminey Rezy w reż. Bogdana Kocy (Alain Reille), „Słudze dwóch panów” Turriniego w reż. Henryka Adamka (Dottore, alias Dr Valentino Vendramin).

Robert Mania

Absolwent PWST we Wrocławiu. Zadebiutował w Jeleniej Górze tytułową rolą w „Śmierci Człowieka-Wiewiórki” (reż. Natalia Korczakowska) 27 IX 2007 r., następne jego role, to: Günther von Nebeldorf w „Podróży poślubnej”, Dioskur w „Elektrze”, Jonathan w „Okrutnych i czułych”, John w „We are camera/ Rzecz o Jazonie”, Wurm w „Intrydze i miłości”, Nie z tej Bajki w „Sztuce dla dziecka”, Tuzenbach w „Trzech siostrach”. Zagrał także Funkcjonariusza SB w spektaklu telewizyjnym „Golgota wrocławska” Piotra Kokocińskiego i Krzysztofa Szwagrzyka w reżyserii Jana Komasy. Występuje w spektaklach: „Scrooge. Opowieść wigilijna” (reż. Henryk Adamek), w „Lilli Wenedzie” J. Słowackiego w reż. Krzysztofa Prusa (Lelum), „Procesie” w reż. Bogdana Kocy (Pan B, Strażnik, Student). Ostatnie spektakle z udziałem tego aktora, to: „Sługa dwóch panów” Petera Turriniego w reżyserii Henryka Adamka (Młody Arlekin) i „Wojna bajek” – autorstwa i w reżyserii Bogdana Kocy (Kominiarczyk).

TEATR IM. CYPRIANA KAMILA NORWIDA
W JELENIJ GÓRZE

Kierownik techniczny
Jerzy Pielniński

Montażysci sceny
Aleksander Datkun, Daniel Datkun, Michał Dudek,
Andrzej Zapała, Łukasz Zawada

Rekwizytor
Łukasz Dudek

Elektrycy
Mieczysław Oleksyk, Marian Siedlecki

Akustycy
Krystian Kobus, Jarosław Kyrzcz

Garderobiane
Renata Hanusz, Jadwiga Kotowska

Pracownia fryzjerska
Małgorzata Spanier

Pracownia plastyczna
Ewa Chorążyczewska

Zaopatrzenie/kierowca
Ryszard Lipiak

Bileter
Miroslaw Faryniarz

Obsługa widowni
Małgorzata Elżbieta Grzech, Monika Kukiel

Szatnia
Maria Karpińska, Grażyna Mrugasiewicz

Dział Marketingu/organizacja widowni
Anna Szlaga – kierowniczką działu

Organizacja widowni
Anna Gicala, Małgorzata Herliczka

Koordynatorka pracy artystycznej/kasjerka biletowa
Bernadetta Topolewska

W programie wykorzystano zdjęcia **Joanny Piestrzyńskiej**
z próby, która odbyła się 16 kwietnia 2013 r.

Opracowanie i redakcja programu
Urszula Liksztet

Projekt i skład – RewersArt
Agencja reklamowo-projektowa, www.rewersart.com

Druk
Ever Group Sp.z o.o., Chorzów

Zamówienia na bilety indywidualne i zbiorowe przyjmuje
Dział Marketingu Teatru im. Cypriana Kamila Norwida
w Jeleniej Górze, al. Wojska Polskiego 38
tel. 75 642 81 30, 31
e-mail: widownia@teatrnorwida.pl
Kasa biletowa czynna
od poniedziałku do piątku w godz. 8.00-16.00
oraz na godzinę przed spektaklem

www.teatrnorwida.pl

ZE ZBIORÓW
Instytutu Teatralnego

TEATR IM. CYPRIANA KAMILA NORWIDA
W JELENIĘJ GÓRZE

„PRZEZ DŁUGI CZAS KŁADŁEM SIĘ SPAĆ WCZEŚNIE...”

AGATA PUSZCZ

WOJCIECH PITALA

**PRAPREMIERA
27 KWIETNIA 2013**

Anna i Michał wciąż utrzymują dwójkę wiecznie dorastających dzieci. 30-letnia Olga nieustannie podnosi kwalifikacje: ukończyła już dwa kierunki studiów, studia podyplomowe, kursy doszkalające, staże i praktyki, mające prowadzić ją w kierunku świetlanej przyszłości. Starszy o kilka lat Wiktor, to zmarnowany talent. Kiedyś cudowne dziecko, obecnie zajmuje się głównie oglądaniem dziwnych klipów na youtube i śledzeniem najróżniejszych informacji ze świata. Nie ma pracy i nie szuka jej. Wycofana, zamknięta w sobie matka, ucieka od rodziny w świat fikcji. Nadaktywny ojciec z dwudziestoletnim opóźnieniem zaczyna realizować swój kontrowersyjny program wychowawczy, ponosząc klęskę za klęską. Jednak maszyny raz puszczanej w ruch nie da się cofnąć...

Zapraszamy na autorski spektakl **Agaty Puszcz i Wojciecha Pitali** pt. „**PRZEZ DŁUGI CZAS KŁADŁEM SIĘ SPAĆ WCZEŚNIE...**”

Scenografia i kostiumy Joanna Piestrzyńska

Występują Elżbieta Kosecka, Iwona Lach, Anna Ludwicka-Mania, Agata Moczulska, Piotr Koniecznyński, Robert Mania

Zamówienia na bilety indywidualne i zbiorowe
przyjmuje Dział Marketingu
Teatru im. Cypriana Kamila Norwida w Jeleniej Górze
al. Wojska Polskiego 38,
tel.: 75 642 81 30, 31; e-mail: widownia@teatrnorwida.pl

Kasa biletowa czynna
od poniedziałku do piątku w godz. 8.00-16.00
oraz na godzinę przed spektaklem.

Partnerzy

castorama

Jelenia Plast

Firma Motoryzacyjna
„Ligeza” Sp. z o.o.

Patronat medialny

wychodzamy.pl

KULTURALNIE

JG24.PL

